

5. Na sledi za Alumni UNG

Stavili smo na številko nič
in zadeli v polno!

Intervju:
doc. dr. Gregor D. Zupančič –
Fakulteta za podiplomski študij
Znanosti o okolju

Sprašuje: Nives Štefančič

▪ **Gregor, kdo te je navdušil za področje okolja? Kako razložiš svoji sosedi kaj to pravzaprav je?**

Mene je v bistvu od vedno navduševalo področje energetike, v osnovi sem strojnik in sem se vedno videl v energetiki, ampak sem skozi ta študij spoznal da so to v bistvu 'umazane tehnologije'. Zato sem se nekako skozi to začel ogledovat na okolje. Tako sem prišel do študija okolja. Moj cilj je kako narediti okolju sprejemljivo energetiko. Sosedi bi to razložil tako: "Kako narediti stroj, od katerega imamo vsi koristi, okolju pa ne škoduje."

▪ **Kakšne spomine imaš na čas podiplomskega študija na UNG?**

Spomini so zelo lepi. Zanimiv se mi je zdel ameriški način študija, ker je bilo takrat to nekaj zelo novega. S študijem sem začel leta 1997, študij se mi je zdel zelo učinkovit in zelo enostavno sem zadevo speljal do konca. Obštudijski spomini so pa tudi zelo lepi, spoznal sem se namreč z igrami na srečo. S sošolci smo bili v casinoju in ne bom pozabil, ko sem enkrat in edinkrat igral ruleto. Stavili smo na številko nič in zadeli, mislim da, 36x dobitek. To mi je ostalo od obštudijskih dejavnosti najbolj v spominu. Res je bilo lušno.

▪ **Ko si se vpisoval na podiplomski študij pa nisi našel neke druge alternative študija, ki te bi bolj pritegnil?**

V Sloveniji ne. Sem pa do takrat bil že precej v tujini, tako da nisem želel podiplomskega študija opravljati izven Slovenije.

▪ **Kje in kako si se znašel po zaključku študija?**

V bistvu sem imel srečo. V zadnjih letih študija sem delal kot mladi raziskovalec na Kemijskem inštitutu in so mi tam ponudili delovno mesto, tako da sem tam ostal. Imel sem to srečo, katero imajo redki, da sem tudi po doktoratu dejansko delal na področju iz katerega sem doktoriral. Na inštitutu sem ostal dobrih deset let, sedaj sem pa zaposlen kot vodja skupine za obnovljive vire in tehnologije na Inštitutu za okoljevarstvo in senzorje. Mogoče sem šel malo iz kemijskega bolj v energetska področje.

▪ **Kaj pa mednarodne izkušnje?**

Takoj po diplomi sem šel delati v tujino. Delal sem na grški termoelektrarni, to je bilo sicer še tekom konca študija kot praksa. Bilo je zelo zanimivo. Potem sem delal v nemški tovarni aluminija v Koblenzu. Delali smo tovarno aluminija. Bil sem pomočnik vodje gradbišča valjarne in kaljarne aluminija. Ko se je ta projekt iztekel, sem delal kot programer in potoval kar precej po Evropi. Danes pa precej sodelujem s tujino, največ s Hrvaško in Srbijo.

▪ **Te ni mikalo, da bi v tujini ostal?**

Ne, to je bil v bistvu razlog, da sem se odločil za podiplomski študij. Delo v tujini, sploh inženirsko, je bilo zelo dobro plačano, bilo pa je izredno naporeno. Deset urni dnevni delavnik, vključno s soboto. Vpis na podiplomski študij je bila zavestna odločitev, ker je takšno življenje enostavno prenaporno. Imaš sicer dosti denarja, ampak od življenja pa nimaš veliko.

▪ **S kakšnimi izzivi se trenutno soočaš na tvojem področju dela?**

Trenutno imam bolj managerske izzive in sicer vzpostavljam svojo raziskovalno skupino in ji hkrati skušam zagotavljati preživetje. Moja trenutna področja, s katerimi se ukvarjam, so odpadki, v obnovljivi energiji je dela zelo veliko, ukvarjamo se z različnimi odpadnimi vodami, z industrijsko ekologijo, kako pridobivati energijo iz odpadnih materialov. Tega dela je ogromno, nekako iščemo ravnotežje med financami, delom in kadrovske zaposlenosti skupine. Želim čim več svojega pridobljenega znanja zadnjih let prenesti v prakso. In pa seveda tudi obratno, iz prakse, iz projektov, ki jih delamo, nazaj v znanje.

▪ **Kakšno pa je delo predavatelja?**

Nosilec predmeta sem samo na UNG. To delo mi je zelo zanimivo, zelo rad ga opravljam. Teoretičnega znanja imam dovolj, svojim študentom pa želim še dodatno podati čim več primerov iz prakse. Da jih opozorim, kaj je na koncu v praksi pomembno. Zelo rad predavam. Občasno predavam v Mariboru, a le kot gostujoči profesor. Moj cilj je, da v tem delu napredujem, zato tudi pišem, imam publikacije v to smer, znanstvene in za izobraževanje.

▪ **Kaj pa dela Gregor v prostem času?**

Prostega časa je malo, otroci so še majhni, gradimo hišo, če pa še kaj časa ostane, grem v hrib. Načeloma vseeno na katerega, samo da je nad 2.000 m. Drugih hobijev trenutno čas ne dopušča.

▪ **Bil si predsednik Alumni kluba UNG. Kakšna je po tvojem mnenju vloga takega kluba?**

Vsekakor je pomembno, da vsaka resna univerza ima tak klub. Moje pričakovanje je bilo, da se nekako zagotovi vez med ljudmi, ko so diplomirali na UNG in da takšen klub organizira srečanja za tiste ljudi, ki si takih srečanj želijo in na tak način vzdržuje kontakte. Vsekakor je pomembno, da se vsako leto naredi srečanje. Alumni radi pridejo. Običajno je eno jedro ljudi, kakšnih petnajst odstotkov diplomantov, ki bodo vedno radi prišli. Enako velika skupina ljudi, ne želi nikoli več slišati za univerzo, ostali vmes so pa ravnodušni. Včasih pridejo, mogoče na začetku bolj pogosto, kasneje pa ne, ker se ukvarjajo z drugimi stvarmi. Prav je, da Alumni klub deluje na prostovoljni bazi. Čim to pride v neko obveznost, zadeva postane negativno usmerjena.

▪ **Torej je pozitivno, da je univerza prevzela pobudo o aktivnejšem delovanju Alumni kluba nase?**

Absolutno je pravilno. Meni je nekako kar odleglo, ker se zavedam, da se bo lahko naredilo na tem področju bistveno več.

▪ **Katere se ti zdijo glavne koristi, ki jih Alumni lahko imajo pri vzdrževanju stikov z univerzo po končanem študiju?**

Čisto preprosto, več je ljudi, več imaš zvez. Večina zvez bolj ostane na nivoju poznanstva kot pa prijateljstva. Občasno se zgodi, da kakšne od teh zvez postanejo tudi poslovne. Dobro je, da veš kaj kdo počne, da veš kaj se dogaja okoli tebe na tvojem področju, imaš zveze, lažje se potem znajdeš v poslovnem svetu. Več ljudi več ve, lažje dosežeš svoje cilje, če imaš povezave z drugimi. So sinergistični učinki.

▪ **Katere aktivnosti v okviru alumni kluba misliš, da bi alumne tudi pritegnile?**

Večina alumnov stremi k prijetnem druženju. Jaz sem imel idejo že na začetku, da bi uvedli nekaj podobnega kot so znanstveni večeri, le bistveno bolj na poljubnem nivoju. Mogoče okrogle mize o kakšnih novejših, modernejših stvareh. Ne o aktualnih problemih, to se lahko potem razvije v napadalno rivalstvo. Mogoče kakšna zanimiva predavanja o dosežkih alumnov, izumih alumnov, skratka bolj nekonfliktne zadeve.